

VIS, d.d. u stečaju

Vis

Stečajna upraviteljica

U Splitu, dana 12. lipnja 2019. godine

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Na broj: St-172/2014.

**radi upućivanja na
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE**

Stečajni dužnik:

VIS d.d. u stečaju, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Splitu, MBS: 060014618, OIB: 55505367731, sa sjedištem u Visu, Šetalište Apolonija Zanelle 5, kojeg zastupa Mira Hajdić, stečajna upraviteljica

ODGOVOR STEČAJNOG DUŽNIKA NA ŽALBU

stečajnih vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o.

i David Ilijevski

protiv Rješenja o potvrdi stečajnog plana broj 1 St-172/2014-291
od 22. svibnja 2019.

Trgovački sud u Splitu, kao stečajni sud, donio je po stečajnom sucu Velimiru Vukoviću, Rješenje kojim se potvrđuje Stečajni plan kojeg je stečajna upraviteljica Mira Hajdić podnijela dana 1. travnja 2019. godine zajedno sa svim prilogima i izmjenama utvrđenima na ročištu za raspravljanje o stečajnom planu održanom dana 20. svibnja 2019. godine za stečajnog dužnika VIS d.d. u stečaju, koje Rješenje je označenog gornjim brojem.

Navedeno Rješenje sud je donio nakon što je ročište za glasovanje o Stečajnom planu spojeno s ročištem za raspravljanje. U glasovanju, niti jedan od osobno nazočnih ili po punomoćnicima zastupanih vjerovnika *nije glasovao protiv* prihvaćanja predloženog stečajnog plana.

Dakle, stečajni vjerovnici prihvatili su predloženi stečajni plan sa 100 posto danih glasova i bez ijednoga glasa protiv.

Žalitelj David Ilijevski, kao stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda, iako uredno pozvan kao i svi ostali stečajni vjerovnici, nije bio niti osobno nazočan niti zastupan na ročištu za raspravljanje i glasovanje o Stečajnom planu.

Žalitelj FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o., kao pravni sljednik društva GENEZA HOTELI d.o.o., nije pri odlučivanju o prihvaćanju stečajnog plana imao pravo glasa, jer se radi o stečajnom vjerovniku kojem je stečajna upraviteljica u cijelosti osporila prijavljenu tražbinu, a osporavanje tražbine u vrijeme održavanja ročišta za glasovanje o stečajnom planu nije bilo pravomoćno otklonjeno.

Žalba žalitelja nije osnovana, a u odnosu na pojedine žalbene razloge žalitelja stečajni dužnik očituje se u nastavku.

1. Pravilno je postupio stečajni sud, kada je utvrdio, da nisu postojali razlozi za odbacivanje Stečajnog plana.

Stečajna upraviteljica je doista podnijela sve izjave vjerovnika iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, na koje se odnosi mjera stečajnoga plana nenovčanim namirenjem dijela tražbina tih vjerovnika.

U postupku pribave izjava vjerovnika iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, stečajna upraviteljica je obavijestila sve vjerovnike drugog višeg isplatnog reda, pa tako i oba žalitelj, o tome da je, za slučaj njihovoga prihvatanja namirenja dijela njihovih tražbina stjecanjem dionica (udjela) u trgovačkom društvu stečajnog dužnika, potrebno dati izjavu iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, jer će za slučaj izostanka takve izjave vjerovnika biti primijenjena mjera stečajnog plana smanjenja obveze dužnika prema stečajnim vjerovnicima, budući da je na takav način prijedlogom stečajnog plana uređeno pitanje uskrate izjava iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona.

Prema tome, žalitelj nije u pravu kada navodi da bi u odnosu na žalitelje kao stečajne vjerovnike bila posrijedi bilo kakva prisila. Žalitelji su, kao i svi ostali stečajni vjerovnici, imali pravo izbora, a pravo izbora nije nikakva prisila. Zatim, način postupanja stečajnog dužnika prema svim vjerovnicima bio je jednak, tako da bi, u odnosu na svakoga stečajnoga vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, koji bi uskratio davanje izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, bila primijenjena mjera stečajnog plana smanjenja obveze stečajnog dužnika.

Prema tome, žalitelji kao stečajni vjerovnici nisu stavljeni ni u kakav drugačiji ili nepovoljniji položaj u odnosu na sve druge stečajne vjerovnike, a njihov položaj je, unatoč primjeni mjere smanjenja obveza stečajnog dužnika nakon njihove uskrate izjava iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, i nadalje povoljniji u pogledu namirenja u odnosu na situaciju da stečajnog plana nije bilo i da je proveden tzv. redoviti zakonski model stečajnog postupka.

Odredbom članka 316. stavka 2. propisano je davanje izjave onih (nekih) stečajnih vjerovnika koji temeljem stečajnog plana stječu članska prava u stečajnom dužniku (dalje u tekstu: **Izjava**). Radi se o izjavi volje, kojom stečajni vjerovnik pristaje na nenovčano namirenje (dijela) svoje tražbine stjecanjem članskih prava (dionica) u stečajnom dužniku. Očigledna je bliskost pravne prirode Izjave s upisnicom uređenom Zakonom o trgovačkim društvima.

Upisnica ne može biti ničime uvjetovana, osim vremenom kada upis prestaje obvezivati. Svako drugo ograničenje čini upisnicu ništetnom. Prema tome, uplata novca ili unos stvari i/ili prava u društvo mora biti bezuvjetan. To znači da ni upisnicu, niti Izjavu, nije moguće dati u odnosu na pravo (tražbinu) čije je postojanje neizvjesno. Zbog toga uz stečajni plan stečajnog dužnika nisu zatražene Izjave (upisnice) od stečajnih vjerovnika postojanje čijih je tražbina još uvijek predmet utvrđivanja u sudskim postupcima.

Odredba članka 316. stavka 2. Stečajnog zakona jasno se odnosi na neke, a ne na sve vjerovnike. Budući se radi o izjavi volje, pravno i životno je logično da neki stečajni vjerovnici mogu, iz raznoraznih razloga, uskratiti davanje Izjave, te time odbiti primiti nenovčano namirenje. Na to ih nije ni moguće, ali niti potrebno prisiljavati, a da stečajni plan ipak bude valjano usvojen i potvrđen. Shvaćanje da bi takve stečajne vjerovnike bilo nedopušteno svrstati u posebnu skupinu, odnosno kako bi uskrata izjave volje barem jednog vjerovnika bila dostatna za odbacivanje stečajnog plana, potpuno je pogrešno i suprotno Stečajnom zakonu. O stečajnom planu odlučuje skupština vjerovnika, pri čemu svaka skupina vjerovnika s pravom glasa glasuje odvojeno. Stečajni plan je prihvaćen ako je u svakoj skupini za njega glasovala većina vjerovnika i ako zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za stečajni plan dvostruko

prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv. Odredba članka 316. stavka 2. Stečajnog zakona o davanju izjave o prihvatu nenovčanog namirenja (u dionicama) ne može derogirati odredbu o potrebnoj većini za donošenje stečajnog plana. U suprotnom to bi dovelo do apsurd. Budući stečajnim planom može biti određen i otpis dijela tražbina, takav apsurd, kakav zagovara Žalba, doveo bi do toga da potrebna većina stečajnih vjerovnika može odlučiti da se velik dio tražbina (primjerice 90%) otpiše (i nezadovoljni stečajni vjerovnici osim što bi glasali protiv ne bi mogli ništa drugo učiniti), ali ne bi mogla odlučiti da se taj veliki dio tražbine (90%) nenovčano namiri u dionicama stečajnog dužnika, jer eto, barem jedan stečajni vjerovnik se tome protivi i uskraćuje davanje izjave o prihvatu nenovčanog namirenja!?!

Žalba potpuno neutemeljeno vjerovnike koji su uskratili davanje Izjave naziva „*neposlušnima*“, prešućujući ključnu činjenicu kako su svi vjerovnici nazočni na skuptšini vjerovnika, a nazočnost je bila gotovo 100% svih stečajnih vjerovnika, jednoglasno dali podršku stečajnom planu.

2. Pravilno je postupio stečajni sud, kada je utvrdio, da nisu postojali razlozi za uskratu potvrde Stečajnog plana.

Stečajni plan sačinjen je u potpunosti dosljedno sadržaju kojega zahtijevaju odredbe članaka 305. do 316. Stečajnog zakona.

Stečajni plan, također, sadrži samo, jedino i isključivo one mjere, koje dopušta odredba članka 303. stavak 2. Stečajnog zakona.

Konačno, Stečajni plan podnesen je stečajnom sudu i stečajnim vjerovnicima na raspravu i prihvaćanje od strane stečajne upraviteljice, kao ovlaštene predlagateljice Stečajnog plana.

Među ostalim mjerama Stečajnog plana, koje dopušta odredba članka 303. st. 2. Stečajnog zakona, nalazi se i mjera smanjenja ili odgode isplate obveza dužnika.

Prema tome, stečajna upraviteljica bila je ovlaštena Stečajnim planom predložiti „smanjenje obveze dužnika“ prema onim stečajnim vjerovnicima drugog višeg isplatnog reda, koji su uskratili davanje izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona o pristanku na stjecanje udjela u društvu dužnika.

Jedino e žalitelj David Ilijevski, kao stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda, uskratio davanje izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, pa je samo zbog toga jedino u odnosu na njega primijenjena mjera smanjenja obveza stečajnog dužnika iz članka 303. st. 2. Stečajnog zakona.

Kako vjerovnici s osporenim tražbinama trebaju biti stavljeni u jednak položaj sa stečajnim vjerovnicima s utvrđenim tražbinama, mjera stečajnog plana smanjenja obveza dužnika primijenit će se i na žalitelja FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o., kao stečajnog vjerovnika s osporenim tražbinom drugog višeg isplatnog reda, ako taj vjerovnik ustraje kod uskrate davanja izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, ako i kada njegova tražbina bude pravomoćno utvrđena tražbinom drugog višeg isplatnog reda.

Prema tome, stečajni dužnik je u potpunosti zakonito postupio predlaganjem takvoga stečajnoga plana, a sud je pravilno postupio, kada u toj pojedinosti nije našao postojanje razloga za odbacivanje stečajnog plana niti za uskratu njegove potvrde, budući da su u svemu poštovani propisi o njegovom sadržaju.

Zatim, nisu u pravu žalitelji, kada nalaze nezakonitom podjelu vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u dvije različite glasačke skupine.

Razvrstavanje vjerovnika u skupine temeljito je i dostatno obrazloženo u Provedbenoj osnovi Stečajnog plana, pa zbog toga nije bilo potrebe da prvostupanjski sud te razloge ponavlja u obrazloženju svojega Rješenja. Razvrstavanje vjerovnika u skupine provedeno je u potpunosti u skladu s odredbom članka 308. Stečajnog zakona, pa slijedom toga:

- a) posebnu skupinu čine radnici (Skupina 1),
- b) posebnu skupinu čine razlučni vjerovnici (Skupina 3), jer se Stečajnim planom zadire u njihova prava,
- c) posebnu skupinu čini Republika Hrvatska kao stečajni vjerovnik prvog višeg isplatnog reda (Skupina 2),
- d) posebnu skupinu čine stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda s utvrđenim tražbinama, koji su dali izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona (Skupina 4).

Razvidno je iz naprijed navedene podjele vjerovnika u skupine, da se njihov pravni položaj prema stečajnom dužniku značajno razlikuje, a isto tako, razvidno je, da se položaj žalitelja Davida Ilijevskog, njegovom vlastitom odlukom uskrate davanja izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona, razlikuje od položaja drugih stečajnih vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, zbog čega je on razvrstan u zasebnu skupinu (Skupina 5).

Pogrešna je interpretacija žalitelja, da se pod gospodarskim interesom ne može smatrati interes vjerovnika za sudjelovanje u temeljnom kapitalu društva stečajnog dužnika. Upravo suprotno, stečajni vjerovnik koji iskazuje interes za sudjelovanje u društvu stečajnog dužnika, a koji takav interes mora potkrijepiti davanjem izjave iz članka 316. st. 2. Stečajnog zakona prije odlučivanja vjerovnika o stečajnom planu, ima sasvim drugačiji gospodarski interes u odnosu na onoga vjerovnika, kojega ne zanima nastavak poslovanja stečajnog dužnika i sudjelovanje u budućem poslovnom životu sljednika stečajnog dužnika.

Notorno je, da Stečajni plan, pored namirenja vjerovnika, ima za svrhu – osigurati nastavak poslovanja stečajnog dužnika. Prema tome, u Stečajnom planu bilo je potrebno razlikovati vjerovnike koji imaju gospodarski interes steći udjele u društvu stečajnog dužnika kako bi se i time omogućilo nastavak poslovanja sljednika stečajnog dužnika, budući da stjecanje udjela u društvu stečajnog dužnika ima, osim svega, značenje namirenja dijela tražbine prema dužniku, ali ima i značenje izlaganja dijela svojih tražbina daljnjem tržišnom riziku.

Također, promašeno je navođenje žalitelja, kako razvrstavanje Ministarstva financija u zasebnu skupinu (Skupina 4) nema osnovu, budući da se radi o tražbini prvog višeg isplatnog reda, koja se sastojala od glavnice i zateznih kamata, a koja tražbina se razlikovala od ostalih tražbina prvog višeg isplatnog reda zbog toga što radničke tražbine nisu sadržavale zateznu kamatu. Osim toga, silom članka 308. Stečajnog zakona, radnici, kao stečajni vjerovnici, *moraju* biti razvrstani u posebnu skupinu, prema tome, Republika Hrvatska nije mogla s tim vjerovnicima biti svrstana u istu skupinu.

Zatim, nisu u pravu žalitelji, da razvrstavanje žalitelja Davida Ilijevskog nije obrazloženo, naprotiv, u Provedbenoj osnovi dano je jasno i određeno obrazloženje razvrstavanja žalitelja u zasebnu skupinu, s obzirom na njegov različit gospodarski interes u odnosu na druge vjerovnike drugog višeg isplatnog reda.

U potpunosti je promašen navod žalitelja o tome, da je podjela u više skupina *motivirana „s ciljem da se ostvari veći postotak glasova“*. Takav navod žalitelja demantiraju rezultati

glasovanja, ali i stupanj odaziva vjerovnika (samo četiri vjerovnika i žalitelj David Ilijevski nisu pristupili ročištu za glasovanje). Osim toga, niti stečajna upraviteljica, niti stečajni sud nisu imali nikakvoga načina niti razloga prejudicirati rezultate glasovanja vjerovnika o stečajnom planu i na bilo koji način „kombinirati“ s razvrstavanjem vjerovnika u skupine kako bi „podesili“ te rezultate.

Prema tome, ne postoji matematika, na koju se neuspješno pozivaju žalitelji, koja bi potvrdila njihovu tezu o cilju „*da se ostvari veći postotak glasova*“.

Prema tome, nisu postojali nikakvi valjani razlozi niti za odbacivanje stečajnog plana niti za uskratu njegove potvrde.

3. O ostalim žalbenim navodima

Žalitelji, po uzoru na svoje žalbe podnesene u drugom stečajnom predmetu (St-9/2015) iznose prigovore koji se odnose na financijska izvješća, procjenu vrijednosti imovine stečajnog dužnika, posebnu reviziju i drugo. Ove iste prigovore Visoki trgovački sud Republike Hrvatske već jednom nije prihvatio odbivši žalbu istih žalitelja u stečajnom predmetu Helios Faros d.d. u stečaju, svojim rješenjem broj 77 Pž-7557/2018-4 27. veljače 2019. godine.

Svi ti navodi žalitelja nisu relevantni za stečajni postupak i nisu u vezi s položajem vjerovnika ili s njihovim namirenjem.

Financijska izvješća, uključivo i financijska izvješća za posebne namjene revidirana po renomiranom revizoru, imala su zakonitu svrhu, imala su zakonit sadržaj i sačinjena su po pravilima računovodstvene struke. Priprema financijskih izvješća za posebne namjene i njihova revizija omogućili su da se imovina, koja se u cijelosti ostavlja stečajnom dužniku za potrebe nastavka poslovanja, u poslovnim knjigama stečajnog dužnika i njegovog sljednika utvrdi i nastavi voditi prema realnim vrijednostima, a isto tako, da i obveze stečajnog dužnika i druge stavke pasivne strane bilance budu pravilno vrednovane.

Slijedom svega navedenoga, stečajna upraviteljica predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, kao drugostupanjskom sudu, da žalbu žalitelja Davida Ilijevskog i žalbu žalitelja Futurum Komunikacije d.o.o. odbije kao neosnovane i potvrdi Rješenje Trgovačkog suda u Splitu o potvrdi Stečajnog plana za stečajnog dužnika Vis d.d. u stečaju.

Stečajna upraviteljica:
Mira Hajdić